

РЕШЕНИЕ

№ 445

гр. София, 23.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 106-ТИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и шести октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: МИРОСЛАВ Т. ПЕТРОВ

при участието на секретаря ПАВЕЛ АЛЪ. БОЖИНОВ
като разгледа докладваното от МИРОСЛАВ Т. ПЕТРОВ Административно наказателно дело № 20221110213620 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл. 59 - 63 ЗАНН .

Образувано е по жалба на В. В. Т., ЕГН ***** срещу електронен фиш за налагане на глоба за нарушение, установено с автоматизирано техническо средство Серия К № 6373810, издаден от СДВР, с който на основание чл. 189, ал. 4 във вр. с чл. 182, ал. 4 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП, обн. в ДВ бр. 20 от 05.03.1999 г., в сила от 01.09.1999 г./ му е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 800,00 /осемстотин/ лева за нарушение на чл. 21, ал. 2 във вр. с ал. 1 ЗДвП.

В жалбата са инвокирани множество оплаквания за допуснати съществени процесуални нарушения в предходната фаза на административнонаказателното производство, довели до ограничаване правото на защита на привлеченото към отговорност лице, както и некоректно приложение на материалния закон. Отправена е молба за цялостна отмяна на атакувания санкционен акт като неправилен и незаконосъобразен.

В съдебното заседание жалбоподателят, редовно призован, не се явява и не се представлява.

Въззиваемата страна, редовно призована, представлява се от гл. юрк. Христо Христов, с пълномощно по делото, който оспорва жалбата и излага

конкретни аргументи за доказаност на вмененото административно нарушение. Представени са и подробни писмени бележки от гл. юрк. Биляна Панайотова. Отправено е искане за присъждане на разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Софийски районен съд, като разгледа жалбата и изложените в нея твърдения и след като се запозна със събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните по реда на чл. 14, чл. 18 и чл. 107, ал. 5 НПК, намира за установено следното:

Жалбата е подадена в законоустановения срок, от процесуално легитимирано лице и съдържа всички изискуеми реквизити обуславящи нейната редовност, което предпоставя пораждаването на предвидения в закона суспензивен и деволутивен ефект, а разгледана по същество се явява **ЧАСТИЧНО ОСНОВАТЕЛНА**.

ОТ ФАКТИЧЕСКА СТРАНА:

На 07.09.2022 г. в 19:50 ч. в гр. София, по бул. „Цариградско шосе“ до № 238, с посока на движение от ул. „Стар Лозенски път“ към бул. „Околовръстен път“, при ограничение 50 км/ч за населено място, въведено с пътен знак В 26, лек автомобил марка „БМВ“ с рег. № СВ №№№№ ТН се движи със скорост от 87 км/ч, установена след отчитане на допустима грешка в полеви условия 3 км/ч, като нарушението е извършено в условията на повторност – в едногодишен срок след влизане в сила на електронен фиш серия К № 5819558. Направена е справка за собственост на заснетото МПС, видно от която собственик е жалбоподателят В. Т.. Нарушението е установено с техническо средство CORDON M2 с идентификационен № MD1192 за контрол на скоростта с вградено разпознаване на регистрационните номера от разстояние. Отчетено е превишение от 37 км/ч на разрешената скорост за движение в процесния пътен участък.

За констатираното нарушение бил издаден оспореният електронен фиш Серия К № 6373810 за налагане на глоба за нарушение, установено с

автоматизирано техническо средство, с който на въззивника Т. е наложено административно наказание „глоба“ в размер 800,00 /осемстотин/ лева за извършено нарушение по чл. 21, ал. 2 във вр. с 1 ЗДвП.

По делото липсват фактически данни за датата и начина на връчване на електронния фиш на привлеченото към отговорност лице, поради което съдът приема, че жалбата е депозирана в законоустановения срок. Това от своя страна опровергава твърденията за нарушено право на защита поради отсъствието на информация за срока и реда на оспорването, тъй като повече от очевидно въззивникът не е бил възпрепятстван да изготви жалба и да я адресира до компетентния съд.

Установява се от изисканата справка от ОПП СДВР, ведно с приложено извлечение от регистъра, че мобилна система за видеоконтрол на нарушенията на правилата за движение CORDON M2 е вписана в регистъра на одобрените за използване типове средства за измерване под № В-46 на 06.07.2018 г. със срок на валидност до 13.06.2027 г. Видно от приобщения по делото протокол от БИМ периодичността на проверките на техническото средство е една година, като последващата такава е извършена 15.03.2022 г.

Изяснява се от изисканата по делото справка от СО, дирекция „Управление и анализ на трафика“, ведно с приложена схема за организация на движението, че в процесния пътният участък не е бил монтиран пътен знак В 26, който да въвежда ограничение на скоростта, различно от нормативно предвиденото - 50 км/ч за населено място.

Видно от приложената по преписката справка от централна база КАТ собственик на МПС е жалбоподателят В. Т..

От представения от ОПП-СДВР сертификат става ясно, че полицейският служител В. В.ов, експлоатирал АТСС, е преминал обучение за работа с техническото средство.

При формиране на вътрешното си убеждение по фактите съдът използва и изготвените при констатиране на твърдяното нарушение фотоснимки на рег. номер на автомобила и разположението на АТСС, имащи характера на годни веществени доказателствени средства, неоспорени от страните. В тази връзка, от доказателствената съвкупност следва да се

изключи приложената фотоснимка на пътен знак В 26, въвеждащ ограничение на скоростта 50 км/ч, имайки предвид, че същият не фигурира в схемата за организация на движението, касателно конкретния пътен участък.

От изисканите по служебна инициатива на съда справки от МВР се установява, че цитираната в жалбата заповед № 306з-2095/29.07.2015 г., която според привлеченото към отговорност лице регламентира санкционирането на водачите с електронни фишове при неспазване на установения скоростен режим, не съществува в обективната действителност.

Видно от постъпилата информация от ОПП СДВР липсват писмени доказателства, удостоверяващи датата и начина на връчване на електронен фиш серия К № 5819558, който според правоохранителните органи обуславя наличието на квалификацията повторност спрямо нарушението, предмет на настоящото производство.

По отношение на останалите писмени доказателства и писмени доказателствени средства съдът намира, че същите са непротиворечиви, а това обезпредметява тяхното отделно обсъждане.

Възприетата фактическа обстановка се установява от приобщените на етапа на съдебното следствие писмени доказателства и доказателствени средства: заповед № 8121з-931/30.08.2016г. на министъра на вътрешните работи - образец на електронен фиш, часови график, протокол за изпозлване на автоматизирано техническо средство за контрол на скоростта, снимков материал към нарушението, справка за собственост на процесния автомобил, справка от Български институт по метрология, протоколи от първоначална и последваща проверка на техническото средство и удостоверение за одобрен тип средство за измерване, справка от СО, ведно с приложение, които следва да бъдат кредитирани без резерви като единни, последователни и кореспондиращи по между си.

ОТ ПРАВНА СТРАНА:

Административнонаказателното производство е строго формален процес, тъй като чрез него се засягат правата и интересите на физическите и юридически лица в по-голяма степен. Предвиденият в ЗАНН съдебен контрол

върху издадените от административните органи електронни фишове е за законосъобразност. От тази гледна точка съдът не е обвързан нито от твърденията на жалбоподателя, нито от фактическите констатации в електронния фиш /арг. чл. 84 ЗАНН във вр. чл. 14, ал. 2 НПК и **т. 7 от Постановление № 10 от 28.09.1973 г. на Пленума на ВС/**, а е длъжен служебно да издири обективната истина и приложимия по делото закон.

Електронният фиш, според легалното определение закрепено в разпоредбата на § 6, т. 63 от ДР на ЗДвП, представлява електронно изявление, записано върху хартиен, магнитен или друг носител, създадено чрез административно-информационна система въз основа на постъпили и обработени данни за нарушения от АТСС. Съгласно чл. 189, ал. 4, изр. 2 ЗДвП електронният фиш следва да съдържа данни за: териториалната структура на министерството на вътрешните работи, на чиято територия е установено нарушението, мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на моторното превозно средство, собственика, на когото е регистрирано превозното средство, описание на нарушението, нарушените разпоредби, размера на глобата, срока, сметката, начините за доброволното ѝ заплащане. Горното съдържание е интерпретирано и съответно закрепено в утвърдения от министъра на вътрешните работи със Заповед № 8121з-931/30.08.2016 г. образец на електронен фиш в съответствие с изискването на чл. 189, ал. 4, изр. последно ЗДвП. При издаването на оспорения електронен фиш е спазена установената форма и същият съдържа всички изискуеми реквизити, като в тази връзка следва да се подчертае, че електронният фиш се приравнява едновременно към АУАН и НП, но само по отношение на правното му действие, съгласно [чл. 189, ал. 11 ЗДвП](#), не и по форма, съдържание, реквизити и процедура по издаване т.е. изискванията за форма, съдържание, реквизити и ред за издаване на АУАН и НП, сравнително подробно регламентирани в ЗАНН, са неприложими по отношение на него /в този смисъл вж. **Тълкувателно решение № 1 от 26.02.2014 г. по тълк. дело № 1/2013 г. на ОСК на ВАС, докладчик-съдия Лозан Панов**, което не е изгубило сила в обсъдената част/. В тази връзка, необходимо е да се отбележи с изцяло дидактична цел, че позоваването в жалбата на разпоредбата на чл. 34 ЗАНН е некоректно, тъй като в същата са регламентирани давностни срокове за изготвяне на АУАН и НП, но не и на електронни фишове. За посочената

категория санкционни актове е приложима съобразно препращането на чл. 11 ЗАНН единствено относителна и абсолютна давност за административнонаказателно преследване по чл. 80, ал. 1, т. 5 НК /3 години/, съответно по чл. 81, ал. 3 във вр. с чл. 80, ал. 1, т. 5 НК /4 години и 6 месеца/, считано от датата на твърдяното нарушение, като в процесния случай тези срокове не са изтекли.

В разпоредбата на чл. 189, ал. 4, изр. 1 ЗДвП са посочени изрично условията, които следва да са налице, за да се издаде електронен фиш в отсъствието на контролен орган и на нарушител, а именно нарушението да е установено и заснето с автоматизирано техническо средство или система, както и за него да не е предвидено наказание лишаване от право да се управлява моторно превозно средство или отнемане на контролни точки. Смисълът, вложен от законодателя в израза: “в отсъствието на контролен орган и на нарушител”, се отнася до действието по издаване на електронния фиш, а не до процеса на установяване на нарушението, който без съмнение в случая винаги изисква присъствие на нарушител - водач на заснетото моторно превозно средство. Ето защо, оплакванията в жалбата, че в случая не е следвало да се съставя електронен фиш не намират нормативна опора, а цитираната незадължителна съдебна практика не се споделя от този съдебен състав.

По делото е установено по безспорен и несъмнен начин, че процесното нарушение е констатирано с мобилна АТТС, която е била технически изправна, както и че същото е наказуемо единствено с „глоба“. Съгласно чл. 165, ал. 3 ЗДвП условията и редът за използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата за движение се определят с наредба на министъра на вътрешните работи. В изпълнение на предоставената му пряка законова делегация министърът на вътрешните работи е приел Наредба № 8121з-532 от 12.05.2015 г. за условията и реда за използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата за движение по пътищата /обн. в ДВ бр. 36 от 19.05.2015 г./, в която детайлно са уредени условията и редът за използване на АТСС за контрол на правилата за движение по пътищата. Тези императивни изисквания са били спазени стриктно от представителите на ОПП-СДВР. В тази връзка не е било необходимо правоохранителните органи да оповестят предварително мястото на контрол на интернет страницата на

МВР или чрез средствата за масово осведомяване, доколкото с ДВ бр. 54 от 05.07.2017 г., в сила от 09.07.2017 г. това задължение е отпаднало, поради отмяната на разпоредбата на чл. 165, ал. 2, т. 8 ЗДвП. От посочения темпорален момент е отпаднало и изискването за обозначаване на контролирания пътен участък с допълнителен пътен знак Е 24, поради изменението на чл. 165, ал. 2, т. 7 ЗДвП, която разпоредба понастоящем предвижда, че органите на МВР имат право да извършват контрол по спазване на правилата за движението по пътищата с автомобили, оборудвани със средства за аудиозапис и видеозаснемане, като контролът се осъществява само в обхвата на средствата за видеозаснемане. С това всъщност е преодоляна и забраната по чл. 32, ал. 2 от Конституцията на Република България за следене, фотографиране, филмиране, записване или подлагане на други подобни действия на гражданите без тяхно знание или въпреки тяхното изрично несъгласие, освен в предвидените от закона случаи, доколкото ЗДвП регламентира изключение в очертаната насока, което ограничение на личния им живот е пропорционално на необходимостта от опазването на живота и здравето на останалите участници в движението. Ето защо, следва да се приеме, че **Тълкувателно решение № 1 от 26.02.2014 г. по тълк. дело № 1/2013 г. на ОСК на ВАС, докладчик-съдия Лозан Панов**, е изгубило сила в обсъдената част и не следва да се прилага, поради различната нормативна уредба към момента на неговото постановяване.

В Наредба № 8121з-532 от 12.05.2015 г. е предвидено, че стационарните и мобилните АТСС заснемат статични изображения във вид на снимков материал и/или динамични изображения – видеозаписи, с данни за установените нарушения на правилата за движение /чл. 2, ал. 1/. При осъществяване на контрол с мобилни АТСС служителят позиционира служебен автомобил или мотоциклет или временно разполага АТСС на участък от пътя и насочва уреда в контролираната посока /чл. 9, ал. 1/. Служителят включва автоматизираното техническо средство или система и извършва необходимите първоначални настройки за започване на автоматизирания контрол и поставя начало на работния процес /чл. 9, ал. 2/. По време на измерване на скоростта от мобилно АТСС служителят може да осъществява наблюдение за функционирането на уреда или да осъществява регулиране и подпомагане на движението, както и контрол за спазване правилата за движение /чл. 9, ал. 3/. След изтичане на времето за контрол

служителят изключва автоматизираното техническо средство или система, като информацията със запаметените от уреда данни се съхранява в локална компютърна конфигурация или локален сървър за издаване на административни документи във връзка с установените нарушения, което се отразява в протокола по чл. 10. /чл. 9, ал. 4/. За всяко използване на мобилно АТСС за контрол се попълва протокол съгласно приложение /чл. 10, ал. 1/. При работа с временно разположени на участък от пътя автоматизирани технически средства и системи за контрол на скоростта протоколът се попълва за всяко място за контрол и се съпровожда със снимка на разположението на уреда /чл. 10, ал. 3/. В случаите на осъществяване на контрол с мобилно АТСС във време на движение нарушителите се спират на място и се предприемат действия за реализиране на административнонаказателната отговорност за извършеното нарушение. За нарушения, установени с мобилни АТСС във време на движение, електронни фишове не се издават. /чл. 11, ал. 3/. От анализа на относимата нормативна уредба се налага изводът, че са налице три хипотези на установяването и заснемане на нарушения: 1.) от статични АТТС; 2.) от мобилни АТСС, временно разположени на участък от пътя или позиционирани в служебен автомобил или мотоциклет; 3.) от мобилни АТТС, прикрепени към превозно средство в режима на движение. В първите две хипотези по смисъла на чл. 189, ал. 4 ЗДвП във вр. чл. 3 от Наредба № 8121з-532 от 12.05.2015 г., за установените от АТСС нарушения на правилата за движение по пътищата, се издават електронни фишове. Характерно за статичните и мобилни АТСС /временно разположени на участък от пътя или позиционирани в служебно МПС/ е, че осъществяваният от тях контрол винаги е автоматизиран, без значение дали се извършва в присъствие или отсъствие на контролен орган. Или казано в резюме - контролният орган не участва в процеса на установяване на нарушението, чрез преки действия и субективни възприятия, по тази причина неговото присъствие или отсъствие е ирелевантно за факта на установяване и заснемане на нарушението, поради което доводите за противното са несъстоятелни. Всички изброени изисквания при експлоатацията на техническото средство са били спазени акуратно от служителите на ОПП СДВР, противно на твърденията в жалбата, като са изготвени протокол при използването на процесната АТСС, както и снимка на разположението на уреда. Точното местоположение на мобилната система се

установява от генерираните GPS координати и снимковия материал, като същото съвпада изцяло с отразения в електронния фиш пътен участък. Полицейският служител, експлоатирал АТСС е преминал надлежно обучение, видно от представения протокол за проведено обучение.

Съгласно съдържанието на специалната разпоредба на чл.188, ал.1 ЗДвП собственикът или този, на когото е предоставено МПС, отговаря за извършеното с него нарушение, а в случай, че собственикът не посочи на кого е предоставил МПС, се наказва с наказанието, предвидено за извършеното нарушение. В настоящия казус се установява в корелация с доказателствената съвкупност по делото, в частност справка от централна база КАТ, че към датата на извършване на констатираното нарушение собственик на превозното средство е жалбоподателят В. Т.. Въззивникът не е депозирал декларация по чл. 189, ал. 5 ЗДвП, в която евентуално да посочи имената на различно лице, управлявало моторното превозно средство, въпреки изричните указания в образца за електронен фиш. Такива доказателства не са представени и на етапа на съдебното следствие, поради което този съдебен състав намира, че правилно същият е бил привлечен към административнонаказателна отговорност.

Нарушението е безспорно установено от разпечатаните показания на техническото средство и приложения снимков материал, тъй като изготвените с технически средства или системи, заснемащи или записващи датата, точния час на нарушението и регистрационния номер на моторното превозно средство, снимки, видеозаписи и разпечатки са веществени доказателствени средства в административнонаказателния процес /арг. от чл. 189, ал. 15 ЗДвП/. От приложената справка за регистрация, е възможно да се установят данните за собственика и ползвателя на управляваното МПС. Няма съмнение, че скоростта, с която се е движил автомобилът към момента на заснемането му е била 87 км/ч при ограничение в конкретния пътен участък от 50 км/ч за населено място, с което е реализиран състав на нарушение по чл. 182, ал. 1, т. 4 ЗДвП, тъй като е налице превишаване с 37 км/ч. Скоростта е фиксирана със система за видеоконтрол, която е одобрена в съответствие с изискванията на Закона за измерванията, от председателя на Българския институт по метрология, вписана е в регистъра за одобрените типове средства за измерване, нарушението е констатирано в срока на одобряване на типа след, като конкретното техническо средство е преминало през надлежна

първоначална и последваща периодична проверка. Що се отнася до толеранса от „3 км/ч”, с който е преизчислена скоростта на движение на засеченото от техническото средство МПС, същият е определен на база режима за работа, регламентиран за процесното техническо средство, обективиран в протокола за проверка: *„Ако резултатите от измерването са основания за наказание за нарушение на разпоредената максимална скорост, се вземат предвид допустимите грешки на уредите за измерване на скоростта в обхвата от +/-3 км/ч за измерени скорости до 100 km/h.”*. Доколкото по-горе бяха изброени законоустановените реквизити на електронния фиш и между тях липсва такъв за посочване на правилата за изчисляване на толеранс при определяне на наказуемата скорост, то непосочването му не представлява нарушение. В тази връзка за пълнота следва да се отбележи, че мястото на контрол не е следвало да се обозначава и с табела Т 2, имайки предвид, че в случая заснемането не е осъществено по време на движение, а с мобилна АТСС, временно разположена на участък от пътя, видно от снимковия материал.

От субективна страна деянието е извършено виновно при форма на вината – несъзнавана непредпазливост, доколкото липсват доказателства жалбоподателят, в качеството си на собственик, да е управлявал автомобила. Същият не е предвиждал неправомерната дейтелност на неустановения водач, но е бил нормативно задължен да стори това, като не са съществували пречки от обективно или субективно естество, които да препятстват протичането на изискуемата съзнателна дейност.

Настоящият съдебен състав служебно констатира, че е налице неправилно приложение на материалния закон, в частност на санкционната норма на чл. 182, ал. 4 ЗДвП, предвиждаща налагане на административно наказание „глоба“ в двоен размер при повторно нарушение. По делото не са представени доказателства за връчването на електронен фиш серия К № 5819558, респективно за влизането му в законна сила, което да обоснове възприетата по-тежка квалификация. Допуснатото нарушение обаче е отстранимо от съда посредством преквалификация на санкционната норма по основания състав, ситуиран в разпоредбата на чл. 182, ал. 1, т. 4 ЗДвП, доколкото в случая се касае за приложение на закон по-леко наказуемо нарушение, без съществено изменение на обстоятелствата му. В посочената

разпоредба е предвидено, че при констатирано превишаване на максимално допустимата скорост за движение в населено място от 31 км/ч до 40 км/ч, вкл. се налага административно наказание „глоба“ в размер на 400,00 /четиристотин/ лева. Фиксирана в този вид и размер, санкцията съответства на принципа за законоустановеност, на високата обществена опасност на извършеното нарушение и създалата се непосредствената опасност за останалите участници в движението. Доколкото същата е абсолютно определена, то не съществува правна възможност за нейното редуциране /арг. от чл. 27, ал. 5 ЗАНН/.

Аналогични са предпоставките и за преквалификация на административното нарушение от чл. 21, ал. 2 във вр. с ал. 1 ЗДвП в такова по чл. 21, ал. 1 ЗДвП, имайки предвид, че в конкретния случай стойността на скоростта, която не трябва да се превишава не е била въведена с пътен знак В 26, видно от представената от Столична община схема за организация на движението в процесния участък.

В заключение, макар и да липсва такова искане, съдът намира, че процесното нарушение не следва да се третира като маловажно, имайки предвид рестриктивната разпоредба на чл. 189з ЗДвП, която императивно изключва приложението на институтите на чл. 28 ЗАНН и чл. 58г ЗАНН при неспазване на предписанията на посочения нормативен акт, считано от 23.12.2021 г.

Съдът констатира, че съобразно изложените фактически и правни доводи, така протеклата фаза на административнонаказателното производство по установяване на административно нарушение и по налагане на административно наказание не е опорочена, поради допуснати съществени процесуални нарушения, а отговорността на жалбоподателя поначало е ангажирана правилно.

Ето защо, този съдебен състав намира, че така издаденият електронен фиш следва да бъде изменен, като се преквалифицират санкционната норма по чл. 182, ал. 1, т. 4 ЗДвП и вмененото административно нарушение в такова по чл. 21, ал. 1 ЗДвП, и като се редуцира размерът на наложеното административно наказание „глоба“ на 400,00 лв.

Съгласно чл. 63д, ал. 1 ЗАНН съдът следва да се произнесе по извършените от страните разноски, имайки предвид изричното искане в

очертаната насока. С оглед изхода на делото, съобразявайки представените писмени бележки и осъщественото процесуално представителство на наказващия орган, фактическата и правна сложност на делото, както и изменението на оспорения електронен фиш, съдът намира, че на основание чл. 63д, ал. 4 ЗАНН, жалбоподателят Т. следва да бъде осъден да заплати на СДВР юрисконсултско възнаграждение в размер от 120,00 лв. /арг. от чл. 37 от Закона за адвокатурата във вр. с чл. 27е от Наредбата за изплащането на правната помощ/. В случая не се касае за пълна отмяна, а за изменение на атакувания санкционен акт /per argumentum a contratio от чл. 143, ал. 1 АПК/, поради което разноси се дължат единствено на въззиваемата страна, доколкото разпоредбата на чл. 144 АПК, препращаща към правилата на ГПК, касае само неуредените в АПК случаи, каквато не е настоящата хипотеза, отчитайки изричната законова регламентация /в този смисъл вж. **решение № 1891/22.03.2022 г. по КНАХД № 8511/2021 г. по описа на АССГ, I касационен състав, докладчик-съдия Людмила Коева, определение от 13.05.2020 г. по КЧАНД № 185/2020 г. по описа на Административен съд-Русе, II-ри състав, определение № 12679 от 27.09.2019 г. по адм. дело № 8590/2018 г. по описа на ВАС, I-во отд. и др./.**

Така мотивиран, на основание чл. 63, ал. 7, т. 1 и т. 2 във вр. с ал. 2, т. 4 ЗАНН, **Софийски районен съд, НО, 106 състав**

РЕШИ:

ИЗМЕНЯ електронен фиш за налагане на глоба за нарушение, установено с автоматизирано техническо средство **Серия К № 6373810**, издаден от СДВР, с който на основание чл. 189, ал. 4 във вр. с чл. 182, ал. 4 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП, обн. в ДВ бр. 20 от 05.03.1999 г., в сила от 01.09.1999 г./ на жалбоподателя В. В. Т., ЕГН ***** е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 800,00 /осемстотин/ лева за нарушение на чл. 21, ал. 2 във вр. с ал. 1 ЗДвП, **като ПРЕКВАЛИФИЦИРА** санкционната норма в такава по чл. 182, ал. 1, т. 4 ЗДвП и вмененото административно нарушение в такава по чл. 21, ал. 1 ЗДвП, **и като НАМАЛЯВА** размера на наложеното административно наказание „глоба“ на 400,00 /четиристотин/ лева.

ОСЪЖДА, на основание чл. 63д, ал. 4 във вр. с ал. 1 ЗАНН, жалбоподателя В. В. Т., ЕГН ***** да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи юрисконсултско възнаграждение в размер на 120,00 /сто и двадесет/ лева.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Административен съд - София град, на основанията предвидени в НПК, и по реда на Глава Дванадесета от АПК, в 14-дневен срок от получаване на съобщението за изготвянето му.

Съдия при Софийски районен съд: _____